

B

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΙΣ ΛΕΥΚΩΜΑΤΑ, ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ, κτλ.

Τῷ Κ. de Thile.

(Πρώην πρέσβει τῆς Πρωσσίας ἐν Ἑλλάδι, παρ' ᾧ φίλοι τῆς Ἱταλικῆς Μούσης κατὰ ῥητὰς ἐσπέρας συνηρχόμεθα εἰς ἀνάγνωσιν τοῦ Δάντου. καὶ μετ' αὐτὴν εἰς δεῖπνον. — Ἐν Βερολίνῳ, 1878).

Ἐντὸς τῆς φιλοξένου σου οἰκίας
 διήλθομεν τὰ σκότη τῆς ἀβύσσου
 καὶ τὰς φρικτὰς βασάνους τῆς κακίας.
 Φαιδροὶ δ' ἀκροαταὶ καὶ ὀπαδοί σου,
 ἐν μέσῳ πάγων καὶ πυρὸς καὶ πίστεως
 ἤμεθα ὡς ἐντὸς τοῦ παραδείσου,
 εἰς ὃν ἀντήχουν ὑψηλαὶ ποιήσεις,
 καὶ σὺν πλακοῦσι καὶ ἡδίστοις οἴνοις
 μᾶς ἔτερπον τὸν νοῦν καὶ τὰς αἰσθήσεις.
 Σὺ, ὅστις ὕδωρ ἐκ τῆς Ἱπποκρήνης
 ἔπιες, κ' ὕδωρ ἐκ τῆς Κασταλίας,
 τὰ ἔπ' ἡξεύρεις τῶν Μουσῶν νὰ κρίνης·
 καὶ ὡς ἀκούων ἄλλοτ' ἐνθουσίας
 τοὺς κύκνους τῆς Ἑλλάδος, ἤδη χαίρων
 τὸν μέγαν ὄρνιν σὺ τῆς Ἱταλίας
 ἐξήγεις, ὅστις μέχρι τῶν αἰθέρων

ἄρθείς, ὄξεϊαν ῥίπτει λαλιάν του,
 χωροῦσαν εἰς τοὺς βόθρους τῶν νερτέρων,
 καὶ διαπτὰς διὰ τοῦ ἀπεράντου,
 τοῦ παραδείσου κελαδεῖ τὰ μέλη.
 Τῆς ἐταιρίας ταῦτά σοι τοῦ Δάντου
 ἐπιφωνοῦντα φέρουσι τὰ μέλη (1)

~~σκηθία~~

Τῷ ἱατρῷ Ἀχ. Βελέντζα.

(Εἰς τὸ λεύκωμα. 1864, ἐν Ὑπάτῃ).

Ὅποτε ἀνεβαίνομεν τὰς κορυφὰς τῆς Οἴτης,
 καὶ ἡ ὁδός μας ἔσχιζε πλευρὰ τῶν βράχων τῶν γυμνῶν,
 κ' εἰς δάση ἐβυθίζετο κρεμάμενα ἐπὶ κρημνῶν,
 ἢ εἶρπε διὰ τῆς ξηρᾶς τοῦ καταρράκτου κοίτης,

μετὰ χαρᾶς ἐβλέπομεν ἐὰν εἰς βόσκησιν ποιμνῶν
 πρὸ τῶν ποδῶν μας ἔκτασις ἡνοίγετ' ὁμαλή τις·
 κ' εἰς τῆς ἐλάτης τὴν σκιὰν τὴν θέσιν ἀνεζήτεις
 ὅπου εὐκέλαδος πηγὴ, ὅπου ἀνθόσπαρτος θαμνῶν.

(1) Δύο τούτου ἑμμετροὶ γερμανικαὶ μεταφράσεις ἐγένοντο ὑπὸ μελῶν τῆς ἐταιρίας.

Ὅμοίως εἰς τὴν ἔρημον τραχείας κοινωνίας
 λειμῶν' ἀπήντησ' ἀνθηρὸν μουσοτραφοῦς καρδίας
 καὶ διανοίας εὐγενοῦς.

Μικρὰν γωνίαν εἰς αὐτὸν ζητῶ νὰ μοὶ φυλάττης·
 ἐκεῖ, ὅταν ἀνέρχεται τὸν δρόμον τῆς Ὑπάτης,
 νὰ μ' ἀναπαύηται ὁ νοῦς.

Τῷ Κ. Hirschfeld.

(Ὅστις καὶ αὐτὸς ἐξηργάσθη [τὴν μὴ ἐκδοθεῖσαν] μετάφρασιν τῶν Λ',
 καὶ μοὶ τὴν ἔπεμψε μετὰ στίχων Ἑλληνικῶν).

Ἀγαθῇ τύχῃ! Ἐληξεν ἡ βάσανος,
 καὶ ἀπηλλάγης τῶν κακῶν Τριάκοντα.
 Εὖγε τῆς νίκης καὶ τοῦ κατορθώματος!
 Πλὴν ν' ἀποδώσης δὲν ἠθέλησας κακὸν
 ἀντὶ κακοῦ, καὶ κόσμον τοῖς ἐνέδυσας
 λαμπρὸν τῆς Γερμανίδος Μούσης, ἀρυσθεὶς
 ἐκ τῶν τοῦ Γαίτου καὶ Σχιλλέρου θησαυρῶν.
 Ἀλλ', ὃ θαυμάζω μᾶλλον, εἰς τὴν λύραν σου
 ἐλληνοφθόγγους πῶς ἐνέτεινας χορδὰς;
 Ὁ Πλάτων ἴσως, δίδακτρ' ἀποτίων σοι,
 γερμανισθεὶς ἐκεῖνος, σ' ἐξελλήνισεν;

ἢ μή, ἐν Ὀλυμπίᾳ σκάπτων, ἔτυχε
νὰ εὖρης που τὴν λύραν τῶν Μουσῶν αὐτήν,
καί, παρὰ τὴν συνθήκην, τὴν ἀπήγαγες;

Τῷ αὐτῷ.

(Ἐπὶ φωτογραφίας μου).

Ὡς τυράννους μισῶ τοὺς Τριάκοντα·
πλὴν αὐτοὺς νὰ ἐνδύσης ὥς σ' εἶδα
τὴν τοῦ Γαίτου χρυσὴν ἀλουργίδα,
θαυμαστήν των μ' ἀνέδειξας ἄκοντα.

Εἰς τὸ λεύκωμα.

(Τὸ ἐκδοθὲν ὑπὲρ τῶν παθόντων κατὰ τὸν σεισμόν τῆς Ἰσχίας.
Βερολῖνον 5 Αὐγούστου 1883).

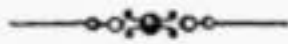

Non fu tremuoto gia tanto rubesto.
DANTE.

Ἠγέρθη πρῶην ἄγριος Τιτάν, πῦρ πνέων καὶ ὀργήν.
Συνέτριψεν ὥς κέλυφος εἰς τὴν παλάμην του τὴν γῆν,
κατέστρεψ' ἔργ' ἀθάνατα, ἐθέρισ' εὐγενεῖς ζωάς·

ὥς Πομπηΐαν δ' ἔθραυσεν, Ἡράκλειον καὶ Σταβιάς,
ἔπες', ἐκ φόνου μεθυσθεῖς, εἰς μακρὰν λήθην καὶ σιγὴν.
Πλὴν νῦν θηριωδέστερος τινάσσεται διὰ μιᾶς.
Πυρὸς κ' αἱμάτων εἰδεχθῇ φέρ' εἰς τὸ θυμὰ τοῦ πληγῆν,
τρεῖς χεῖρονα τῆς παλαιᾶς,
καὶ ἡ Εὐρώπ' εἰς τ' ἄκουσμα ῥήγνυσι θρήνων οἰμογῆν.
Καὶ εἰς τὰ ἔγκατα τῆς γῆς ἀέναιος πυρκαϊὰ
καὶ ὁ σεισμὸς εἰς τὸν θνητὸν τὸν ἐπιλήσιμονα βοᾷ·
« Οὐκ ἔστιν, ἄνθρωπ', εὐσταθῆς ἡ ἐπὶ γῆς διαμονή.
Ἄσειστοι, ἀειαίθριοι ἐκτείνονται οἱ οὐρανοί.
Ἐκεῖ ἡ ἀληθὴς ζωὴ· ἐνταῦθα μόνον ἡ σκιά.
Ὁ ἄλλοις ὧδε συμπονῶν ἐκεῖ οὐδέποτε πονεῖ ».

ΕΙΣ ΛΕΥΚΩΜΑΤΑ

Εἰς λεύκωμα τῆς Κ^αs * *,
συζύγου φίλου μου δικαστοῦ.

Τὸ γράφειν εἰς λευκώματα ἐστὶ ποινὴ ἐξώδικος.
'Αλλὰ χωρὶς ἐγκλήματος πᾶσα ποινὴ εἶν' ἄδικος·
δι' ὅ, πρὸς ἀντιστάθμισιν τοῦ ποινικοῦ σου κώδεξος,
δὸς εἰς τὴν μνήμην σου νὰ ζῇ ἁθῶς ὁ κατὰδικος.

